

**Мотиви към присъда №39/14.06.2022 г. на Пловдивския окръжен
съд, постановена по НОХД № 790/2022г. по описа на съда**

Пловдивската окръжна прокуратура е повдигнала обвинение спрямо подсъдимия Т.А.А. и същият е предаден на съд с обвинение за извършено престъпление по чл.304а вр. с чл.304 ал.1 от НК, изразило се в това, че на 24.01.2021 г. в гр. Пловдив е дал подкуп – сумата от 20 лева на длъжностни лица – полицейски органи – А.И.В. на длъжност *** в сектор „***“ при отдел „Охранителна полиция“ на ОДМВР гр.Пловдив и Й.П.И. на длъжност *** в сектор „***“ при отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР гр. Пловдив, за да не извършат действия по служба, а именно да не му съставят Акт за установяване на административно нарушение за установените от тях нарушения по Закона за движение по пътищата – като водач на моторно превозно средство – лек автомобил „Тойота Корола Версо“ с рег.№ *** не ползва обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано, водач, който се движи с моторно превозно средство през деня без задължително включени светлини за движение през деня или с къси светлини, не носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, не носи контролния талон от свидетелството за управление на моторно превозно средство, не носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

Представителят на Пловдивската окръжна прокуратура поддържа изцяло повдигнатото обвинение- със същата фактическа обстановка, описана в обвинителния акт и същата правна квалификация на деянието. По отношение ангажирането на наказателната отговорност на подсъдимия счита, че следва да бъде определено наказание при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства- лишаване от свобода в размер на 2 години, с приложение на чл. 58а ал. 1 от НК и глоба в размер на 3 000 лв., като лишаването от свобода не следва да бъде изтърпяно ефективно, тъй като са налице основанията на чл. 66 ал. 1 от НК. Пледира в тежест на подсъдимия да бъдат възложени направените по делото разноси.

Защитникът- адв. К., изразява становище за доказаност на престъплението, за което се води наказателното производство. Пледира за определяне на наказание при значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, ориентирано към минимума, с приложение на чл. 58 а ал. 1 от НК за наказанието лишаване от свобода и по- нисък размер от искания от обвинението за глобата. Иска да бъде приложен чл. 66 от НК. Алтернативно пледира, ако съдът намери, че са налице основанията на чл. 55 от НК за определяне на наказанието, да не се налага и кумулативно предвиденото наказание глоба.

Подсъдимият А. не оспорва тезата на прокурора относно фактическите обстоятелства, при които е извършена инкриминираната дейтелност и заявената от държавното обвинение правна квалификация.

В последната си дума изразява становище, че се счита за виновен по

предявеното му обвинение и следва да понесе санкция за стореното.

По искане на подсъдимия съдебното следствие протече по реда на глава XXVII- ма от НПК, при хипотезата на чл. 372 ал. 4 във вр. с чл. 371 т. 2 от НПК. Подсъдимият А. направи признание на фактите, изложени в обстоятелствената част от обвинителния акт и изрази съгласие да не се събират доказателства за тези факти. Съдът прие направеното от подсъдимия самопризнание по предвидения от закона ред и обяви, че ще го ползва при постановяване на присъдата.

Съдът, като анализира доказателствата по делото, направеното от подсъдимия самопризнание и обсъди изразеното от страните намира, че самопризнанието на подсъдимия по фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и наличните по делото доказателства обуславят извод за безспорна фактическа установеност на извършеното, каквато е описана в обвинителния акт, по който е образувано съдебното производство. Тя е следната:

Подсъдимият Т.А.А. е роден на *** г. в гр. П., живущ е в същия град, *** е, с българско гражданство, с висше образование, работещ е, неженен, неосъждан, с ЕГН *****.

Свидетелите А.В. и Й.И. към инкриминираната дата-24.01.2021 г., били служители на ОД на МВР гр.Пловдив. И двамата работели като *** на длъжност „*** I степен“ в група „***“ на сектор „***“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР гр.Пловдив. На 24.01.2021 г., за времето от 07.00 до 19.00 часа двамата полицейски служители изпълнявали служебните си задължения като автопатрул – АП 235 със служебен автомобил „Киа Сиид“ с ДК№ **, с обозначителни знаци на полицията. В служебните им задължения влизало осъществяването на контрол на движението, а в случай на констатиране нарушения според нормата на чл. 189 ал.1 от ЗДвП следвало да съставят актове за установяване на административни нарушения. Около 11.50-12.00 часа свидетелите В. и И. осъществявали контрол на движението в гр.Пловдив, на ул.“Коматевско шосе“ № 2, в района на Коматевски транспортен възел в посока юг. По същото време забелязали лек автомобил „Тойота Корола“ с рег.№ **, който се движел без включени светлини. Забелязали също, че водачът на автомобила е без поставен обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано. Тъй като движението на моторното превозно средство през деня без задължително включени светлини, както и неползването на обезопасителен колан от водача са нарушение по Закона за движение по пътищата, св.В. подал сигнал със стоп-палка и спрял за проверка водача на автомобила. След спирането на лекия автомобил св.В. отишъл до лявата предна врата на автомобила, представил се на водача с фамилия, структурно звено и структура, при която служи, заявил на водача, че е извършил гореописаните нарушения и поискал документите му – неговите лични и на автомобила.

Установил, че водачът е Т.А.А. с ЕГН *****, който представил лична карта. Св.В. го запитал за останалите документи. Подс.А. заявил, че ще ги потърси. Свидетелят В. върнал личната му карта, след което му указал като намери документите да го последва до патрулния автомобил. През това време свидетелят И. извършвал справка чрез служебния таблет за автомобила по регистрационен номер – дали се издирва, като бил седнал на предна дясна седалка на служебния автомобил, а св.В. се намирал прав до автомобила, от дясната му страна. Подс.А. също дошъл отдясно на полицейския автомобил до двамата полицейски служители и заявил, че не носи другите си документи, вкл. и тези за автомобила, след което, за да не му съставят полицейските служители Акт за установяване на административно нарушение за извършените от него нарушения по Закона за движение по пътищата. Той знаел, че като водач на моторно превозно средство – лек автомобил „Тойота Корола Версо“ с рег.№ *** не ползвал обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано; управлявал моторно превозно средство през деня без задължително включени светлини за движение през деня или с къси светлини; не носел свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория; не носел контролния талон от свидетелството за управление на моторно превозно средство; не носел свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлявал. Решил да даде подкуп от 20 лв. Без да каже нищо на полицейските служители се навел и поставил на арматурното табло пред предна дясна седалка, където седял св.И., личната си карта, заедно с банкнота от 20 лева и заявил, че иска само да си ходи. Полицейските служители веднага докладвали ситуацията на Началник смяна „Б“ в група „Организация на движение по пътищата и контрол на пътното движение“ при сектор „****“, след което изчакали разследващ полицай за извършване на оглед, като запазили местопроизшествието, а на подсъдимия били поставени белезници.

При извършения оглед на местопроизшествие върху арматурното табло на автомобила пред предна дясна седалка били намерени лична карта № *** на името на Т.А.А., а под личната карта се намерила сгъната на банкнота с номинал 20 лв. и сериен № БЧ7868901, които били иззети като веществено доказателство по делото.

В хода на разследването била извършена съдебно-техническа експертиза, от заключението на която се установява, че представената за изследване 1 бр. банкнота с номинал 20 лв. и сериен № БЧ7868901 е истински паричен знак и годно разплащателно средство. Експертното заключение следва да се цени, като добросъвестно и задълбочено изготвено от лице с необходимите специални знания и опит.

Посочената фактическа обстановка на извършеното се установява по несъмнен и категоричен начин от: направеното от подсъдимия при условията на чл. 371 т. 2 от НПК, прието от съда по реда на чл. 372 ал. 4 от НПК самопризнание на фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт. То се подкрепя изцяло от показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели: А.В. и Й.И., които са непротиворечиви, взаимно допълващи се, съдържат описание на

подлежащите на доказване факти по делото и съдът ги кредитира. И двамата свидетели описват длъжностите си качества, изпълняваните от тях служебни задължения към инкриминирания момент, спирането за проверка на автомобила, управляван от подсъдимия, установяването на липсата у водача на поставен обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано; управление на моторно превозно средство през деня без задължително включени светлини за движение през деня или с къси светлини, на свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, на контролния талон от свидетелството за управление на моторно превозно средство, на свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлявал, поставяне в служебния полицейски автомобил на лична карта и банкнота от 20 лв., с изразено желание да се прибере по-бързо у дома си. В подкрепа на самопризнанията на подсъдимия са и приложените по делото писмени доказателства, както и веществените такива.

При възприетата фактическа установеност на извършеното, Пловдивският окръжен съд намира за доказано по непораждащ съмнения начин, че подс. Т.А.А. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци, визирани в чл.304а вр.чл.304 ал.1 от НК- на 24.01.2021 г. в гр. Пловдив е дал подкуп – сумата от 20 лева /състояща се от една банкнота от 20 лева сериен № БЧ 7868901/ на длъжностни лица – полицейски органи – А.И.В. на длъжност *** в сектор „****“ при отдел „Охранителна полиция“ на ОДМВР гр.Пловдив и Й.П.И. на длъжност *** в сектор „****“ при отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР гр. Пловдив, за да не извършат действия по служба, а именно да не му съставят Акт за установяване на административно нарушение за установените от тях нарушения по Закона за движение по пътищата – като водач на моторно превозно средство – лек автомобил „Тойота Корола Версо“ с рег.№ *** не ползва обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано, водач, който се движи с моторно превозно средство през деня без задължително включени светлини за движение през деня или с къси светлини, не носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, не носи контролния талон от свидетелството за управление на моторно превозно средство, не носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

В чл. 304а от НК не се съдържа изискване за специална правосубектност на извършителя и в случая подс. А. е годен субект на престъплението.

Подкупът уврежда обществените отношения, свързани с правилното и нормално функциониране на държавния и обществения апарат, с точното, еднакво и безкористно осъществяване на правата и задълженията, произтичащи от компетентността и функциите на длъжностните лица или от конкретно възложените им служебни задачи, подронва техния авторитет и доверието в управлението.

В разпоредбата на чл.304 а НК е криминализиран т.нар. „активен

подкуп“, квалифициран с оглед качеството на адресата му и неговото място му в служебната йерархия, вкл. когато той е полицейски орган, каквото качество несъмнено са имали свидетелите А.В. и Й.И.. Те се явяват „полицейски орган“ по смисъла на по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, тъй като на инкриминираната дата са осъществявали действия по чл. 6 ал. 1 т. 7 и т. 8 от ЗМВР. Това им качество се установява от приложените по делото писмени доказателства относно заеманите от тях длъжности, длъжностните характеристики, копие от страниците на часовия график и ежедневните ведомости, в които са записани полицейските служители В. и И..

От обективна страна е установено, че при извършена спрямо подс. А. проверка от полицейските служители са действали в качеството на полицейски орган, който следвало да изпълни задължението си за съставяне на акт за установените нарушения на ЗДвП от подсъдимия в качеството му на водач на МПС- липса на поставен обезопасителен колан, с който моторното превозно средство е оборудвано; управляване на моторно превозно средство през деня без задължително включени светлини за движение през деня или с къси светлини, на свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория, на контролния талон от свидетелството за управление на моторно превозно средство, на свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлявал. Подсъдимият А. е дал на полицейските служители, действащи като полицейски орган, банкнота от 20 лв. Тя се явяват „дар“ съобр. т. 3 от Постановление № 8 от 30.XI.1981 г. по н. д. № 10/81 г., ПВС, даден им именно в длъжностното им качество, за да се да мотивират да преустановят безкористното изпълнение на службата си, като не изпълнят задълженията си за съставяне на АУАН. Престъплението е довършено. Парите са излезли от фактическата власт на подсъдимия А. и са били поставени на арматурното табло на полицейския автомобил. Деецът е осъществил поведението по противоправно мотивационно въздействие върху длъжностните лица, предоставяйки им неследваща се облага по начин, който им е позволявал безпрепятствено да изразят отношението си към нея — чрез приемането ѝ, респ. чрез отказ да я приемат. Деянието му по „даване“ е довършено престъпление. В посочения смисъл е и задължителното тълкуване, дадено в т. 2 от Тълкувателно решение № 1 от 12.03.2021 г. на ВКС по т. д. № 1/2019 г., ОСНК.

В случая подс. А. е предаден на съд с обвинение за извършено едно престъпление, спрямо две лица, всяко действащо в качеството на „полицейски орган“. Съдът приема, че е налице едно престъпно правоотношение, реализирано еднократно. Деецът е искал да не се извърши едно действие- да не му се състави акт за извършено административно нарушение. Оставил е една банкнота в ползвания в онзи момент и от двамата полицейски служители служебен автомобил. Макар и дарът, според начина на предоставянето му, да е бил за двете проверяващи го лица, тъй като е реализиран еднократно и за едно очаквано тяхно бездействие, е налице едно престъпление, а не усложнена престъпна форма по чл. 26 от НК.

Подс. А. е действал с пряк умисъл- съзнавал е, че дава дар на

длъжностно лице- полицейски орган и че го прави с оглед служебните му задължения, за да го мотивира да ги наруши чрез бездействие.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението по чл. 304 а от НК се предвижда наказание лишаване от свобода до десет години и глоба до петнадесет хиляди лева.

При определяне на наказанието съдът съобрази индивидуалните особености на конкретния случай. Налице са смекчаващи отговорността на дееца обстоятелства: чисто съдебно минало, трудова ангажираност, добри характеристични данни, изразено съжаление и показано критично отношение. Като смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство приема и ниската стойност на предмета на престъплението. Не възприема като такова обстоятелство направеното самопризнание. То е необходимо условие за протичане на съдебното производство по реда, пожелан от подсъдимия- на глава 27-ма от НПК, при хипотезата на направено при условията на чл. 371 т. 2 от НПК признание на фактите и е обуславящо привилегията на чл. 373 ал. 2 от НПК вр. с чл. 58а ал. 1 от НК. Възможността това самопризнание да бъде повторно премирано и като смекчаващо отговорността обстоятелство, съобр. т. 7 от Тълкувателно решение № 1 от 6.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 1/2008 г., ОСНН, е ограничена до случаите, в които то е изначално процесуално поведение в хода на наказателното производство, форма на съдействие от страна на обвиняемото лице при установяване на обективната истина. В хода на досъдебното производство подсъдимият се е възползвал от правото си да не дава обяснения. Отегчаващи отговорността обстоятелства не се установяват. Налице е многобройност на смекчаващите отговорността обстоятелства. При тези фактически констатации, съотнесени към не повисоката от обичайните за този вид престъпления обществена опасност на деянието и дееца, съдът намира, че и най- ниското предвидено за престъплението наказание от три месеца лишаване от свобода (при липса на визиран минимум) се явява несъразмерно тежко. Налице са основанията на чл. 55 ал. 1 т. 2 б. б от НК и съобр. императива на чл. 58а ал. 4 от НК за извършеното престъпление чл. 304а вр.чл. 304 ал.1 от НК на подс. А. следва да се наложи наказание пробация, включващо пробационните мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес в гр. П., ЖТ ***, с периодичност „два пъти седмично“, за срок от шест месеца и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от шест месеца. На основание чл. 59, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 1 от НК следва да се приспадне от гореналоженото наказание времето, през което подсъдимият Т.А.А. е бил задържан за срок от 24 часа, на основание чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР, на 24.01.2021 г. За постигане целите на наказанието съдът намира, че не се налага санкционирането на подсъдимия и с кумулативно предвиденото наказание глоба, поради което и на осн. чл. 55 ал. 3 от НК не го наложи.

Съобр. императива на чл. 307а от НК приложената като веществено

доказателство 1 бр. банкнота с номинал 20 лв. сериен № БЧ 7868901 следва да се отнеме в полза на Държавата, тъй като е предмет на престъплението.

Приложеното по делото вещественото доказателство 1 бр. компактдиск – DVD-R № 0501-001171 с надпис на него „във връзка с писмо рег. № 435р-4443/19.02.2021 г. по ДП № 48/2021 г. по описа на П РУПловдив“ – приложен на л. 84 от досъдебното производство, следва да остане приложен по делото.

С оглед на постановената осъдителна присъда и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК направените по делото разноси следва да се възложат в тежест на подсъдимия Т.А.А.. Той следва да заплати по сметка на ОД на МВР – гр. Пловдив сумата от 70 лева /седемдесет лева/ за направените разноси в хода на досъдебното производство.

Причини за извършване на престъплението- липсата на респект към дейността на държавни органи, изпълняващи правоохранителни функции.

Воден от горното, съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: